

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies
Distribvtis**

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Eligius Episc. 1. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

D E C E M B E R.

S. ELIGIUS EPISC. 1. Decembris.

Quam altum Eligius virtute sua evolatus in cælum esset, aquila monstravit parturienti matri per somnum visa. Puer aurifici instituendus traditus, artem eam non multo tempore ita perdidicit, ut nemo alias hanc tam gratus regi Clotario esset; tunc præcipue ubi fidem suam ita probavit, ut ex auro, ex quo sellam unam tantum facere jussus erat, geminas concinnaret. Interētā tertiam sedem cælo aggressus parare, animum suum, hic demum artificem se ostendit: quando lacrimis hunc perpolivit, asperis pœnitentiæ studiis scalpsit, omnibusque virtutibus ita exornavit, ut ad spectaculum Cælites traheret. Etenim ex his unum aliquæ, cum de more noctem ante hierothecam sacrarum reliquiarum insomnis inter preces traduceret, ipse vidit, rataisque preces suas apud Deum esse intellexit: mox caput rore tam copioso perfusus & tam suavi est, ut jam nimè lacrimarum pœniteret, quibus hunc deliciarum imbre provocaverat. Jam quidquid arte sua corredebat Eligius, id omne non jam Eligii, sed pauperum & captivorum lucrum erat. Ad hos juvandos, nec aliò Regum benevolentia utebatur: à quibus, cum jam miraculis etiam clarus esset, Episcopus Noviomensis dictus, cum eo in munere Apostolus Flandriæ dici meruisset, cœnobia plura fundasset, corpus etiam S. Quintini Mart. repertum terrâ eruit, vicemque ipsius suum hinc mandavit. Ex Lippelao.

Noveris

Noveris licet omnia mysteria, noveris alta terræ, alta cœli, profunda maris; si te nescieris, eris similis edificanti sine fundamento, ruinam non structuram faciens. quidquid extruxeris extra te, erit instar congesti pulveris ventis obnoxium. Non ergo sapiens, quæ sibi non est. S.Bern.l.2.de Consid.

S. PHILARETUS C. 1. Decembris.

PAphlagonia PHILARETVM genuit rusticæ sortis hominem, sed qui fementem egregiè facere novit. Cum enim optimos agros non male existimaret pauperes esse, in hos liberali manu disseminare sua non priùs abstinuit, quam ipse denique egeret. Non tamen fidem sefellere optimi coloni tam bene culta arva. Etenim cum Irene Imp. filio Constantino sponsam diu circumspiceret, Maria demum, formæ id temporis unicum miraculum, eademque PHILARETI neptis, placuit. Igitur Maria ad regium thalamum, PHILARETVS ad summos honores, Consulatum evocatur. Hic verò noster ab aratro Consul in id possimum incubuit, ut pauperum necessitati consideret. Nimirum vidisses proletarios, & uno capite priùs censos censum jam Consulis numerare. Jam pontem Consulis Curiam dixisses, pontisque incolas conscriptos P. qui utique frequentes coibant in eum senatum, in quo de ipsorum salute consultabatur. Porrò PHILARETVS supremum ægrotans, cum agnati sanguinis omnes convocasset, multa præclara moriens oracula dedit, ultimò eos omnes suæ in miseros pietatis heredes scripsit, & testamentum pulcherrimo dicto (estote misericordes) obsignavit. Ex Menais.

Transferamus, obsecro, qua in hâc alienâ regione
B b 6 habemus;